

EL MALSON

Desparava la taula, mentrestant ell cridà: “Calleu que fan les notícies i t’has deixat el vi, porta-me’l”.

Les nenes mirant-la amb cara de pena, van ajupir el cap. Segurament es va adonar que alguna cosa feia malament: 30 anys de matrimoni obeint era mala influència per elles. Les va somriure suaument.

Propagandes, escoles, pel·lícules, universitats, res superaria mai el que les nenes creien normal: El sentiment d’inferioritat!

Va sonar el despertador. La Xènia va despertar del malson que l’havia perseguit des de petita: La imatge de la mare, ara ja morta, desparant la taula mentre el pare la renyava.

Volia anar a córrer com cada diumenge, però, va acaronar a en Jan, el seu marit, mentre li explicava de nou el malson. Ell va dir-li que despertessin el nen adolescent i li expliquessin aquesta història, necessitava esborrar aquest record que la turmentava. En Jordi els va prometre que estimaria i respectaria la seva futura esposa, alhora que compartrien les tasques de casa, igual que veia sempre fer-ho el seu pare.

La Xènia, trencant el seu secret no tindria més malsons!